

saaledes, som den maatte være paa den Tid, den udkom, saa har Udvalget troet at maatte udarbejde et Udkast til en ny endelig Lov, og det har været saameget nødvendiggere, saaledes at affatte et heelt Udkast til en ny Lov, som Udvalget kom til det Resultat, at der var enkelte Bestemmelser, som det kunde være onskeligt at føie til de Bestemmelser, der allerede indeholdes i den provisoriske Lov; dette er den Grund, hvorfor Udvalget har tilladt sig at give et Udkast til en heel ny Lov angaaende denne Gjenstand. Hvad Sagens Realitet angaaer, da er der kun Spørgsmaal om at overføre den Grundsatning, som allerede er anerkjendt i Grundloven, at den dømmende Myndighed skal adskilles fra den administrative og i det Hele at ordne den anden Instants i Politiefager for Landjurisdictionerne paa en Maade, som kan anses mere betryggende end den hidtilværende; Loven har saaledes sit Forsvar i selve Grundloven, og jeg skal derfor ikke her føie Noget til hvad der i den Retning indeholdes, deels i de Motiver, som af Regjeringen ere forelagte, og deels i Udvalgets Betænkning. Udvalget har kun troet, at ved at gjøre denne Grundsatning gjældende i Lovgivningen maatte der sees paa, at det skete med jaadanne Lempelser i den bestaaende Lovgivning om Procesmaaden og Rettergangsmaaden ved de ordinaire Overretter, at Overgangen ikke medførte for megen Besvær eller Beskøftning for Parterne; det er Grunden til, at Udvalget har troet at maatte foreslaae nogle flere Bestemmelser angaaende disse Forhold end dem, der indeholdes i den provisoriske Lov; men da disse Ting høre til Enkeltighederne i Sagen, skal jeg ikke her paa dette Forhandlingsstadium udtale mig nærmere derom, da Sagen jo kun foreligger til Behandling i sin Almindelighed.

Justitsministeren: Ligesom det ærede Udvalg har anerkjendt, at den foreliggende provisoriske Forordning er overensstemmende med de Grundsatninger, der ere gjorte gjældende ved Grundloven, saaledes skal jeg ogsaa villigt erkjende, at de Forslag, som det ærede Udvalg har gjort, ere hensigtsmæssige og stemme med Aanden i den hele processuelle Lovgivning efter de nu indtraadte Forhold. Der er imidlertid

dog nogle Punkter i det ærede Udvalgs Forslag, med Hensyn til hvilke jeg kunde ønske at gjøre et Par Bemærkninger, hvilke jeg, da de vedrøre Principspørgsmaal, ikke har troet at burde undlade at fremkomme med allerede paa Sagens nuværende Standpunkt. Uden at jeg iøvrigt skal indlade mig paa det mere Specielle, maa jeg tillade mig her at berøre, at Udvalget har gjort 3 forskellige Forslag, nemlig for det Første, at Birkeretternes Domme i Fremtiden skulle appelleres til Overretterne, istedetfor som tidligere til Høiesteret; for det Andet, at Brandretsdommene ligeledes skulle appelleres til Overretterne, istedetfor til Amtmanden, og endelig, at Omkostningerne ved Politiefagers Appel til Overretterne skulle lettes. I alle disse 3 Punkter er jeg i det Væsentlige enig med Hensyn til Realiteten, og de enkelte Bemærkninger, som jeg kunde have at fremsætte, skal jeg forbeholde mig til Sagens 2den Behandling, men jeg skal dog allerede her, med Hensyn til det tredie Punkt om Beskøftningerne, udhæve, at det synes mig rimeligere, at man i en saadan Lov som nærværende ikke henviser til en Bestemmelse i Sportelreglementet, som angaaer ganske andre Sager, nemlig Gjældsager, og det kunde vel ogsaa være tvivlsomt, hvorvidt den Moderation, som det ærede Udvalg har foreslaaet, burde strække sig videre end til de Sager, der i den førnævnte Paragraph i Sportelreglementet ere omtalte, nemlig Sager under 25 Rbd. Jeg skal imidlertid, som sagt, ikke dvale længere ved dette Punkt. Derimod maa jeg tillade mig nogle Bemærkninger, forsaavidt det ærede Udvalg har foreslaaet en Omredaction af den provisoriske Forordning, hvorefter den foreslaaede Forandring med Hensyn til Birkeretsdommens Appel skulde fremtræde som en umiddelbar Følge af Grundloven, nemlig som en umiddelbar Følge af Grundlovens § 97. Det ærede Udvalg har selv i Præmisserne berørt, at Høiesteret ikke har hyllet denne Anskuelse, og det er derfor, Udvalget har troet det nødvendigt at inddrage det i Loven, uagtet det efter den Maade, hvorpaa det fremtræder, kun er sket ved en aldeles parenthetisk Bemærkning. Jeg maa tillade mig at bemærke, at jeg selv ved Sagens Overveielse paa et tidligere Standpunkt er